

Skatteministeriet

4. januar 2019
J.nr. 2018 - 8751

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 167 af 11. december 2018 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (S).

Karsten Lauritzen

/ Søren Schou

Spørgsmål

I forlængelse af SAU alm. del – spørgsmål 166 bedes ministeren oplyse, om inflation kan anses for at være en skat på linje med f.eks. indkomstbeskatning. Endvidere bedes ministeren oplyse, hvor stor en andel af den samlede kapitalindkomst, som der betales topskat af, der kan henføres til obligationsrelaterede indkomster.

Svar

Danmarks Statistik definerer skatter og afgifter som obligatoriske ydelser, som udskrives til offentlig forvaltning og service, uden at denne til gengæld giver nogen speciel dertil svarende modydelse.¹ Inflation falder ikke inden for denne definition og er således ikke en skat.

Det ændrer dog ikke på, at det ved beskatning af kapitalindkomst er relevant at se på den reale beskatning, dvs. hvor afkastet er korrigeret for den del, der er compensation for inflation. Det skyldes for det første, at det reale afkast efter skat er bestemmende for niveauet af den samlede opsparing. Hvis det ikke kan betale sig at spare op, vil det aktuelle forbrug blive forøget, og de fremtidige forbrugsmuligheder (og dermed velstand) blive reduceret.

For det andet søger opsparingen derhen, hvor det reale afkast efter skat er størst, hvilket ikke nødvendigvis er der, hvor der er det største samfundsøkonomiske afkast. Det er derfor relevant at opgøre det reale afkast efter skat, når beskatning af indkomst fra fx obligationer og aktier skal sammenlignes med beskatning af en investering i ejerboliger, hvor afkastet i form af lejeværdi af egen bolig er realt.

Med hensyn til spørgsmålet om andelen af den samlede kapitalindkomst, som der betales topskat af, der kan henføres til obligationsrelaterede indkomster, så giver det datagrundlag (lovmodellen), som Skatteministeriet almindeligvis anvender til beregninger og analyser på personskatteområdet, desværre ikke mulighed for at isolere kapitalindkomst fra obligationer fra anden kapitalindkomst.

Dertil kommer, at det alene er positiv nettokapitalindkomst ud over et bundfradrag på 44.800 kr. (2019-niveau), det dobbelte for ægtefæller, der indgår i topskattegrundlaget. Det betyder, at det ved en opdeling af kapitalindkomsten på forskellige delelementer (fx renteindtægter på bankindskud, obligationsrenter, indkomst fra pantebreve, kapitalafkast fra virksomhedsordningen) – hvis en persons samlede nettokapitalindkomst overskrider bundgrænsen – vil skulle forudsættes, om det lige præcis er de ejendomsrelaterede indtægter, og ikke anden kapitalindkomst, der overskrider bundgrænsen. Tilsvarende vil det skulle forudsættes præcist, hvilke delelementer af positiv kapitalindkomst der nedbringes af negativ kapitalindkomst (fx renteudgifter).

¹ Se fx <https://www.dst.dk/Site/Dst/Udgivelser/GetPubFile.aspx?id=29457&sid=skat2018>